

הסר'אים

בות לב. ואז חשכו עינינו: הדגם יצא קסטרוספה. מין משהו שא"פילו לא קרוב למה שרצינו. אותה סורגת הרגישה צורך נפשי להוסיף את טעמה האישי בעיצוב, ונוסף משלה, וזה היה נורא.

„אז גם גילינו שבסריגה אפשר ליצור מאותו חוט מוצרים בעוביים שונים, כך שכל דגם ייראה אחרת, ואותה הגברת הסרגנית החכימה הוציאה דבר שקראנו לו שמיכה. זה היה עבה, זקן ולא לביש, ואנחנו רצינו סוודר גדול, נוול וגשר פך. יצאנו ממנה במפח נפש ולא ידענו מה לעשות. חשבנו איפה טעינו. אולי אנחנו לא מתאימות לסריגים, אולי באמת צריך ידע והכשרה קודמים?”

לא צבעים

אופנתיים

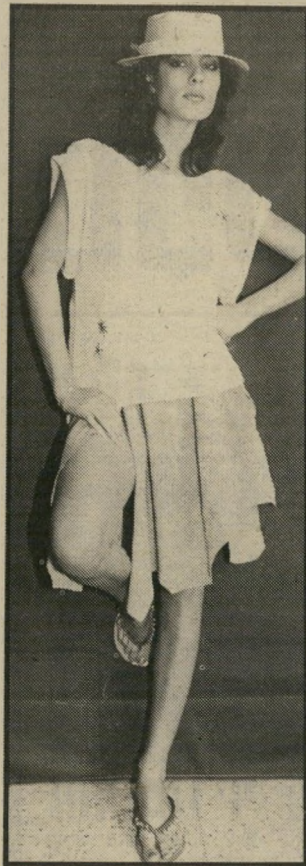

א בל אורית ורינה לא הרימו ידיים. במשך חצי שנה הן הלכו מסורגת לסורגת, למדו איך

עבודה. היא הראתה לנו כמה מר"צרים שסרגה. התרשמנו מהעבודה המעולה. היא נראתה טיפוס מהיי"מן ונחמד ונתנו לה את הדגם הראשון לביצוע. שבוע שלם היינו במתח. חיכינו בקוצר-רוח לתוצאה, וכשהגיע היום באנו שמחות וטרי

מלחית
נירה פרדר בי חליפה סרוגה בצבעי ירוק-לבן. המעצבות מת"י ייחסות לסריגים כמו לבד ויוצרות מהם כל לבוש העולה על דעתן.

מאורד
ונעים לנינט אסור באפודה סרוגה ומחוררת בצבע טורקיז. השרווול באורד שלושת-רבעי וניתן לקפל באורד הרצוי. ריקמה עדינה מעשה ידי המעצבות מעטרת אותו.

עושים גיזרה, איזה חוט מתאים למה ואיך לתת הוראות כדי שהן מוצר יתקבל כפי שהן רוצות. ל"דבריהן, סריג הוא חוט קשה לעבד (המשך בעמוד 56)

עור שחור
מעטרת את אפודת-הפ"ס סעביעה הס שחור-אדום-יבד.

גב חשוך

חושפת נירה פרדר בחולצה סרוגה בצבע בז' העשוייה לכותנה ומשי. מחירה 3000 שקל. הגיזרה אינה צמודה

לגוף וכיתמי הזיעה אינם כולטים בה. את הרעיונה שואבות אורית ורינה מהראש וממה שהן אוהבו צילומים: רינה זיכרונני ללבוש.